

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915689535040/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

stadig Revselse kunne lære at handle som Mennesker, men ellers blive til Dyr. Disse ere Slaver».

Jeg forbavsedes ved at høre en Tale af denne Arabers Mund, der mindede mig om Lombrosos Teorier, og jeg tav. Men han smilede ved at se, hvad Indtryk hans Ord havde gjort, og vedblev:

»Fordi Du er født mellem Daarer, derfor skal Du ej tale og handle som en Daare, naar Du kommer imellem fornuftige Mænd. Nej, for Eders Oplysning, for Eders Pøbelregimente, for Eders Bøger, hvis Skrift gaar i den forkerte Retning – befri os Allah naadig! Hvorefter I regne, naar I rose Eder, der ved jeg ikke. Vi regne efter Frugterne. Sammenlign Muhameds Riger med Europa: Vi holde Budene, som I bekende. Vi have ikke andre Guder end een, vi gøre ikke Billeder, vi misbruge ikke Allahs Navn, vi helligholde i Sandhed Allahs Dag, vi ære de bedagede og ærverdige og tie, naar de gamle tale. Vi kives ikke og lamslaa ikke hverandre i Drukkenskab, og naar vi udgyde de vantros Blod, da er det efter Allahs Vilje. Vi begære ikke hverandres Kvinder, vi ære ikke dem, der driver Aager, vi vide, at hver har sit ved Forudbestemmelse. Derfor misunde vi ikke hverandre vore Goder, men der, hvor I Europæere komme hen, der følger med Eder Drukkenskab, Usømmelighed, Oprørskhed og Foragt for Alderdommen.

Men se, alt rejser den grønne Knæler paa Bladet sine Arme til Bøn, alt iler Solen imod at knæle ned i Horisonten til Aftenandagt. Følg mig. To Ørkenheste vente, der træde hundrede Favne i tre Sekunder; vi ville ile til Profetens Sølvstad, hvor han hver Aften samles med sine Fyrster.

Og som vi red af Sted, sagde jeg til min Vært: »Se hist det Punkt, der skinner i den nedgaaende Sol som en Stjerne. Er det Profetens Sølvstad?«

Han sagde: »Det er Glimmerstaden, hvor Feen Peribanu hersker over de Børn fra alle Lande, der dø og tro, at Gud er een«.

Og som vi red af Sted, sagde jeg til min Vært: »Se hist en Glans, der skinner som et Maaney. Er det Profetens Stad?«

»Det er Staden af Muslingskal, hvor de Sømand bo, der drukne, medens de raabe: Gud er een«.

Da saa jeg en Glans som Fuldmaanen foran os. Jeg sagde til mig